

σίδα βρίσκεται φυλαγμένη στο μοναστήρι του Σταυροβουνιού μαζί με την ορειχάλκινη του Σταυρού του και εκτίθενται για προσκύνημα την 1η Μαΐου, μέρα της γιορτής του.

Την ώρα της κηδείας του ένας παράλυτος σύρθηκε κοντά στο ιερό του λείψανο και προσκύνησε την αλυσίδα. Κι αμέσως θεραπεύτηκε.

Με ευλάβεια λοιπόν και με πίστη όλοι οι πιστοί μα περισσότερο οι χωριανοί

του ας τον παρακαλέσουμε τη μέρα της γιορτής του να θεραπεύσει και τις πληγές της Κύπρου μας ψάλλοντας του:

«Εν νόσοις σε έχομεν ιατρόν εν κινδύνους ρύστην κηδεμόνα εν ορφανοίς εν πένησι πλούτον εν θαλάσση σωτήρα και χαρμονήν εν θλίψει σοφέ Πανάρετε».

(Από το βιβλίο «Χρυσορρογιάτισσα», Ιωάννη Τσικνοπούλου και «Αγίου Παναρέτου Βίος και ακολουθία» Ορθ. Πνευματικόν Κέντρον Λεμεσού»).

ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΚΥΘΡΟΥ

(Αφιερωμένο στο γιο μου, φαντάρο τότε στο Παλαίκυθρο)

Της αυγής τ' αγέρι θώπευε της Μεσαριάς τη βλογημένη γη.
Στα υψώματα, στο φόντο πέρα, η Ηώς χαμογελούσε
Όταν απ' της Ρήγαινας το θρυλικό βουνό, χύμηξε το φουσατό.
να σκοτώσει, να βιάσει, να κουρσέψει...

Στου Μορφέα την αγκάλη οι φαντάροι,
έχοντας νανούρισμα κορυδαλών τραγούδια,
σαν ξαφνικά με απονιά πέσανε οι «ναπάλμ»
και σκόρπισαν το θάνατο σ' όλον τον κάμπο γύρω.

Μέσα σε κείν' την κόλαση, πετάχτηκαν τα νιάτα
και βλέποντας, αν ήταν όνειρο ή πόλεμος δεν ξέρανε να πουν.
Του Λεωνίδα αυτοί βλαστάρια γνήσια, βροντοφωνάξανε:
«Δεν θα περάσεις Ούννε' όρκο βαρύ κάναμε, στο δόρυ, στην πατρίδα».

Κωνσταντίνου Κακούλα

(Από το βιβλίο του Κωνσταντίνου Κακούλα, «Η λέσχη με τα Εφτά Τζάκια και άλλες λογοτεχνικές σελίδες»).